

ROZHOVOR S BÝVALOU ŠTUDENTKOU NAŠEJ ŠKOLY

majsterkou sveta v kulturistike Janou Purdjakovou

Marek prejavil iniciatívu a rozbehol sa do ulíc pátrať po kulturistke Jane Purdjakovej. Po nie veľmi dlhom pátraní ju našiel v hoteli Poprad vo fitness. Janka bola veľmi milá a Marekovi rozhovor poskytla bez akýchkoľvek problémov.

F: V roku 2005 ste poskytli nášmu časopisu rozhovor o vašej športovej kariére. Vzhľadom k tomu, že ste medzičasom dosiahli ďalšie úspechy, sme sa rozhodli navštíviť vás znova

a požiadať o rozhovor, keďže ste absolventkou našej školy o to viac nás zaujíma vaša športová kariéra. Čo pre vás tento posledný titul znamená?

J: Opäť po roku som vrátila na prvý stupienok, potvrdila som svoje kvality.

F: Ako ste sa stali členkou klubu ASK Dukla Trenčín?

J: Teraz už trénujem v Dukle B. Bystrica, pretože D.B.B zamestnáva tých najlepších športovcov zo Slovenska, je to moje zamestnanie, moja práca.

F: Čo vás viedlo k športu, respektíve ku kulturistike?

J: Chcela som mať peknú postavu.

F: Môžete našim čitateľom priblížiť kedy a kde sa konali MS a kedy sa budú konať ďalšie?

J: Konali sa v Španielsku v Santa Suzane, ďalšie sa budú konať v septembri na Taiwane.

F: Čo máte v pláne robiť ďalej?

J: Budem, aj sa pripravujem na ďalšie MS, ktoré budú v septembri 2008 na Taiwane.

F: Ako dlho by ste sa chceli venovať kulturistike?

J: Kulturistika sa dá robiť do 50-tich rokov, ja ešte počítam s tým, že ešte také 2-3 roky sa tomu budem venovať.

F: Čo by ste chceli v živote ešte dosiahnuť?

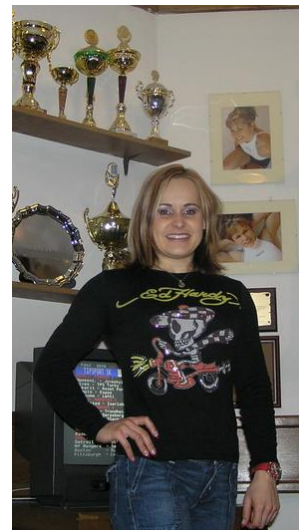
J: Chcela by som ďalej spoznávať svet, zdokonaľovať sa v kulturistike a časom si založiť aj rodinu.

F: Za vašich študentských čias ste venovali viac času štúdiu alebo kulturistike?

J: Viacej som sa venovala učeniu. Nechcela som patriť medzi hlúpe žiačky.

F: Chceli by ste sa ešte vrátiť do školských lavíc?

J: Nikdy viac.

Za rozhovor ďakuje Marek

... Na svätého Mikuláša neučí sa neskúša sa ...

Myslím, že 6. december je pre nás veľmi známy ... a pre všetkých profesorov aj horevedená veta. Takmer všetci žiaci základných škôl si v tento deň takýmto hesielkami vydobývajú oslobodenie od skúšania a všetkých každodenných školských povinností. No, niektorí tento deň museli tráviť v nemocnici. Tak sme sa rozhodli, že im trošičku spríjemníme a okoreníme sviatočný deň v nemocnici.

II. ZA B pripravovala program kostýmy.... texty ...piesne.... žiaci prvých ročníkov prispeli svojimi ručnými prácami ... proste všetko, čo patrí k poctivej príprave naozaj dobrého programu. Nakoniec sme nacvičili jedno bábkové divadlo, kratšiu verziu Červenej čiapočky a príbeh o tajnom výlete včelej kráľovnej. Samozrejme, nechýbal ani Mikuláš s nebesky krásnymi anjelikmi a diabolky prítážlivou čerticou.

Prišiel deň D. Zhon, chaos a panika...menšia tréma, ale myslím, že je to absolútne normálne. Všetko dopadlo dobre. Povedala by som, že priam veľmi dobre. Program sa páčil nielen deťom, ale aj celému personálu na oddelení. Trošičku chudší Mikuláš vôbec nebol chudobný. Doniesol deťom cukríky a jabĺčka (aby sa im nepokazili zuby). Aby sme si navodili správnu vianočnú atmosféru, väčší odvážlivci nám recitovali básničky o Mikulášovi, Vianociach... Na úplný záver sme si všetci spoločne zaspievali.

Yvette